

men i virkeligheden vidste man ikke, hvor man havnede, før analysen var færdig.

Kl. 14.55

Den anden er, at væksten i 2004 egentlig er større end forventet, og derfor er det rigtigt, at der ikke er tale om ufinansierede skattelettelser. Stigningen i væksten er årsagen til, at selv efter skattelettelser har vi et større overskud her i 2003, end den tidligere regering nogen sinde har præsteret.

Der er altså tale om en større vækst end forventet, og så må vi finde balancepunktet og se, hvor stor en aktivitetstilvækst vi kan tåle med den kapacitet, vi har. Det er et spørgsmål om klog omtanke, om man kan fjerne lidt af det tryk, der bliver større end forventet i 2004, og måske bruge det til at bekæmpe ledigheden i 2003.

Men her i 2003 må vi også fokusere på det, der er afsat på finansloven, og som ikke har noget at gøre med balancen mellem 2004 og 2003. Hvis der er projekter, der er gået i stå af den ene eller den anden grund, men som er forudsat finansieret, må vi sikre, at de alligevel gennemføres. Det skal vurderes, hvad vi kan hjælpe med her og nu af ting, som ikke berører finansloven, og hvad der er plads til for at glatte ud mellem 2004 og 2003.

Nicolai Wammen (S):

Finansministeren gav i sit svar udtryk for den kovending, man har set fra regeringens side med hensyn til at fremrykke offentlige investeringer. Efter at have skældt Socialdemokratiet ud ved utallige lejligheder har regeringen nu måttet erkende, at det måske ikke var nogen dårlig idé, men hvad vi til gengæld ikke kan få at vide af regeringen er, hvor mange penge man vil sætte ind. Måske 1 mia. kr., måske mindre end 1 mia. kr., det kommer an på så meget. Men det får vi nok ikke et klart svar på.

Derimod vil jeg godt have et klart svar på det, jeg spurgte finansministeren om angående væksten i arbejdsstyrken. Jeg vil gerne bede finansministeren forholde sig til, hvorfor regeringen er meget mere optimistisk end både vismænd og førende bankøkonomer. Hvad er det, der betinger denne store optimisme hos regeringen? Er det ikke sådan, at det er en nødvendig forudsætning for, at tingene kan se bare nogenlunde ud for regeringen, at man har dette meget optimistiske skøn? Ellers havde det jo været endnu vanskeligere for finansministeren at prøve at forklare danskerne, at han har tjek på tingene.

Jacob Buksti (S):

Jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg altid har været en stor beundrer af finansministerens salgstalent. Jeg er ret overbevist om, at han kunne sælge badebukser i Antarktis.

Men når det nu går så godt, vil jeg gerne spørge finansministeren, hvordan og hvorledes finansministeren læser dagens leder i Børsen, som jo ikke er noget socialdemokratisk kampskrift, og hvor der står:

»Vælgerne kan med rette forlange en forklaring på, hvordan en borgerlig regering kan lade antallet af offentligt ansatte vokse, udbygge velfærdsstaten og samtidig gennemføre skattelettelser. Det hænger ikke sammen, og det hænger slet ikke sammen, når den økonomiske vækst er nede på 1,6 pct. af BNP.«

Og senere:

»Vanskelighederne viser sig tydeligt i tallene fra Finansministeriet. Arbejdsstyrken er stort set uændret siden 2000, overskuddet på de offentlige finanser er faldet, og gældsafviklingen er langt mindre end planlagt.« Og fordi det går på den her måde, forsøger man »at opretholde billedet af, at det kan lade sig gøre med skattelettelser, velfærdsforbedringer og afvikling af gælden på én gang. Men det Kinder-æg er knækket med de nye tal fra Thor Pedersen.«

Er Børsen fuldstændig galt afmarcheret?

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg vil sige, at både journalister, der skriver det ene og det andet, og institutioner og politikere kan have mange meninger.

Jeg ved, hvad det er for nogle mål, vi forfølger. Alle er klar over, at det at øge arbejdsstyrken og styrke beskæftigelsen er en stor og alvorlig opgave at tage på sig, og derfor er jeg glad for, at det er den opgave, regeringen har påtaget sig. Vi tror på det, vi vil arbejde for det, vi har også magten til at gøre det, og så må andre følge efter, som de har gjort tidligere, og anerkende, at sådan ser det nu engang ud.

Jeg ved ikke, hvad det er for nogle optimistiske skøn, der er tale om; det må eftertiden vise. Jeg mener overhovedet ikke, det er et optimistisk skøn at få 85.000 flere i beskæftigelse over en periode på 10 år, vil jeg gerne sige. Når man ved, at 700.000-800.000 personer, som egentlig på en eller anden måde kunne være en del af arbejdsstyrken, er skubbet helt eller delvis ud af arbejdsmarkedet, burde det være ens opgave at sige: Jamen det må være muligt at skaffe 85.000 i arbejde, det må være en ambitiøs økonomisk